Lass dein Gramen und dein Schamen.

Кинь журбу свою і сором!
Дбай, піклуйся без упину, —
І тебе вшанують люди,
Підшукають і дружину.

Справ з музиками весілля,
З ними ж бо і свято краще,
І як тещу поцілуєш,
То не думай: "От чума ще!"

Про князів кажи ввічливо,
Про жінок... не омилися.
І коли свиню заколеш,
На ковбаси не скупися.

Ти забув за церкву, — дурню,
Завертай туди частенько;
Вздриш попа, йому вклонися
І пошли вина хутенько.

Засвербить тебе, почухайсь,
Тільки так, щоб було гречно;
А якщо в чоботях мулить,
Взуй пантофлі — і безпечно.

Страву жінка пересолить,
Затаї вразливе слово
І промов ласкаво: "Любко,
Як ти робиш все чудово!"

Схоче жінка хустку мати,
Дві купи для неї сам ти,
Ще й мереживо в додаток,
І браслету, й діаманти.

Як послухаєшся, друже,
Цеї ради, то здобудеш
В небі рай, а на землі тут
Преспокійно жити будеш.

Відень, 1895р.